

Ti, kteří nám zkoušejí vládnout: Světové vládní setkání, 2022

Jane Kaufman, 11. června 2022

[Pod tímto názvem](#) se 29. až 30. března, 2022 uskutečnilo setkání (World Government Summit) různých politických osobností, novinářů, spisovatelů a podnikatelů v Dubaji, v Arabských Emirátech. Diskuze a přednášky byly na téma „Vytváření příštích vlád“ a zúčastnění jednotlivci a skupiny řešili problémy vládnutí v dnešním složitém světě.

Jedna z diskuzí byla obzvláště zajímavá, protože se zabírala problémem jedné, celosvětové vlády. Zúčastnění byli: **Dr. Anwar bin Mohammed Gargash**, diplomatický poradce presidenta Spojených arabských emirátů, **Frederick Kempe**, ředitel Atlantického koncilu, **Dr. Pippa Malmgren**, ekonomka, dříve poradce amerického presidenta a **Dr. George Friedman**, zakladatel a předseda „Geopolitical Futures“, což je internetový politický časopis.

Organizátorka této diskuze, anglická novinářka Becky Anderson se na začátku zeptala klíčovou otázkou: Jsme připraveni na Nový světový řád?“

Anwar bin Mohammed Gargash na to odpověděl, že náš hlavní problém je technologie. Dnes máme technologii 21. století, kdy umělá inteligence dokonale mění naše životy a všechno kolem nás. Problém je v tom, že naše myšlení je stále ještě v 19. století. Stále ještě považujeme národní cítění za nesmírně důležité a státní samostatnost je pro nás stěžejní. Nedokážeme si představit svět bez hranic, promíchání lidských ras, bez národnostních rozdílů a bez rozdílů řeči.

(Jane: Ten, kdo žil v Americe, v Australii, v Anglii a v podobných multi-kulturních zemích si to dovede dobře představit a čím dál víc si uvědomuje nenormálnost něčeho takového. Je jedno, jestli jste bílí, černí, nebo proužkovaní, každý chce být s těmi svými a všichni ostatní mu přijdou neslučitelní – až na nějaké výjimky, samozřejmě.)

Frederick Kempe předznamenal, že jeho vzor v záležitostech, týkajících se Nového světového zřízení je Henry Kissinger, takže jeho názory jsou tím ovlivněny. Ptá se – o jakém novém světovém zřízení tady mluvíme? Vždyť ještě dnes žádné pořádné zřízení nemáme. Máme jakýsi západní systém, který byl postupně natlačen na celý svět. Kdysi dávno, před 4 stoletími vzniklo jakési zřízení na podkladě Westfálského míru a skončilo stoletím konfliktu, včetně 30. leté války. Takže když dnes zkusíme vytvořit něco podobného a vezmeme jako bod zlomu nějakou důležitou událost, jako třeba 1. světovou válku, tak tehdy jsme snahu o světový řád velice špatně pochopili. Skončili jsme s miliony mrtvých, holokaustem a s další válkou.

Pak jsme to maličko napravili, vytvořili jsme OSN, NATO a Evropskou uhelnou a ocelářskou společnost (ze které vznikla Evropská unie). Později se sovětský systém položil a skončila studená válka. Mysleli jsme, že je všechno v pořádku a chvilku to tak vypadalo, ale ne všichni se přidali. Čína toho propojení využila a vzrůstala; Rusko toho tehdy nevyužilo.

V současné době se ocítáme v bodě, kdy se Nový světový řád může dát dvojí cestou a válka na Ukrajině je v tom směru rozhodující element. Bud' se vrátíme k té džungli, kterou jsme měli předtím, čímž upadneme do ještě horších časů, anebo půjdeme dál, kupředu, díky pokroku v technologii a ve vědě. Pak může nastat to nejlepší období, jaké jsme nikdy nezažili,

progresivní, prosperující, osvícené, moderní. A právě o tom je teď rozhodováno. Ukrajina je ten podpěrný bod, přesně uprostřed a teď záleží, na které straně lávky bude větší váha, kam se celá ta houpačka nakloní a jak to svět zvládne. To všecko je teď v sázce.

Pippa Malmgren napsala v říjnu minulého roku článek o tom, že prakticky jsme už teď ve 3. světové válce. Je to konflikt, který se rozprostírá daleko za Ukrajinu a daleko za západní Evropu. Válčíme dnes ve vesmíru, v moři a je to válka mezi hlavními světovými mocnostmi. Ale v budoucnu nás čeká nadbytek a ne nedostatek. Budeme mít svět, kde bude internet přístupný každému zdarma, i v těch nejvzdálenějších místech na planetě.

Také dojde k posuvu moci. Jako ekonomka, která jedná s penězi má za to, že dojde k decentralizaci moci v celém světě. Bude to decentralizace ve financích, ale také v politické moci. Konflikt, ve kterém se právě nacházíme, může toho být začátek. Je mnoho těch, kteří vidí zaostalejší země jako příležitost a jsou ochotni se tam přemístit a začít tam podnikat, což považuje za dobré znamení.

(Jane: Mnozí lidé opravdu stěhují své podnikání do zaostalejších zemí, ale to není známka ničeho kladného. Ukazuje to pouze na vykořisťovatelskou povahu dnešního podnikání, které neváhá využívat pracovní síly v místech, kde jim platí zlomek hodinové mzdy, co by platili doma. Je to ve skutečnosti obměna otrokářského řádu. Zde si rovněž musíme uvědomit, že otec Dr. Malmgren byl finanční poradce amerického presidenta Richarda Nixona, když tento zrušil vázanost dolaru na zlato.)

George Friedman je toho názoru, že jak lidé, tak národy žijí v jakémsi druhu bouře. Dnes jsme ovládáni vzpomínkami na něco, co nikdy nebylo a co jsme nikdy nezažili, ale přesto bychom to rádi měli. Dnes někoho nenávidíme a jiného milujeme. A pak vzpomínáme na doby, kdy tato láska/nenávisť neexistovaly. Někdy si myslíme, že nás tam internet může dostat a přitom nechápeme, že už tam prakticky jsme a že musíme žít v míru s tím světem, ve kterém se právě nacházíme. Nikdy nežili lidé v míru s chaosem, který je obklopoval a ten chaos zde vždycky byl.

Becky Anderson se zeptala další otázku: Jak zde mluvíme o Novém světovém zřízení a popisujeme je decentralizované, kdy svět bude nucen řešit další problémy, jako je změna klima, nebo kybernetickou bezpečnost, nové technologie – jak to bude vypadat v jiných částech světa?

Anwar bin Mohammed Gargash odpovídá, že jeho část světa se bude muset značně přizpůsobit, protože je v čemsi opravdu pozadu. To je zaviněno tím, že doposud stavěla na hlavní místo vlastní politiku a vlastní války a nepokoje. Jenže jak se svět mění na mnohostranný, tato mnohostrannost se přesunuje z politické části i do části ekonomické, že dokonce i finance jsou dnes mnohostranné. Jeho země proto prochází různými změnami. Ty první změny jsou ve vyšších vrstvách, které mají co dohánět a musí začít řešit doposud zanedbávané nepochitické záležitosti. Covid byl ve skutečnosti takový test, který nám ukázal, na co se máme soustředit: zabezpečit potravu, kybernetické možnosti, změna klima a jiné.

Frederick Kempe vysvětluje, co představuje nové světové zřízení. Prvně, všechny země, které mají zájem vytvořit unii, musí souhlasit se sadou zásad, které budou platit pro všechny. Jako další, musí být vyváženost moci, aby některý z členských států nezkoušel napadnout svého souseda.

Jenže to, co se děje dnes, je zcela jiné. Máme jednu skupinu kolem Číny, druhou kolem Ameriky, třetí v Evropě, čímž se tříštíme. Vidíme to i na tom, že v r. 2016 investovala Čína do Spojených států 53 miliard dolarů a vloni pouze 1 miliardu. Takže se odtrhává, osamostatňuje se, což vyústí v místní organizované celky, které budou mezi sebou spojeny ekonomickými a společenskými zájmy a bezpečnostními požadavky.

Becky Anderson se zeptala další otázku: budou jednotlivé země nuceny přidat se k tomu, nebo onomu celku? Budou muset náležet buď k Číně, nebo k U.S.? (na Rusko zapomněla)

Pippa Malmgren odpověděla, že ano, obě strany si budou muset vybrat ke které straně budou náležet. Úkol vlády je, aby k této otázce nikdy nedošlo. Přesto, je tato otázka kladena a pak si musíme uvědomit, že každý světový řád je vždycky finanční systém. Dnes jsme na pokraji dramatické změny, kdy přestaneme používat starý, tradiční systém skutečných peněz a přejdeme na peníze digitální. Na to je vázán také nový způsob účetnictví, který nazýváme „blockchain“ (blokový řetězec), což znamená digitální. Znamená to mít dokonalý záznam o každé jednotlivé transakci, která je v daném organizačním systému provedena. Tím pádem budeme vědět naprosto přesně co se děje, kam jdou peníze a na co.

K tomu budeme potřebovat novou digitální Ústavu, která bude vymezovat lidská práva, aby nedošlo ke konfliktu mezi státem a jeho občany. Lidé si myslí, že tato nová měna bude krypto měna a že bude soukromá, ale to není ten případ. Bude to státní měna a lidé tím dostanou možnost vést lepší život.

(Jane: Nemyslím, že má paní Malmgren pravdu. Jak by nám digitální měna mohla pomoci k lepšímu životu, obzvláště když si budeme vědomi toho, že jedna magnetická bouře, anebo jeden schopný hacker jsou nám schopni všechny finance vymazat. S digitální měnou nebudeme mít možnost dát někomu, kdo nemá účet v bance žádné peníze, ať už je to malý vnouček, kterému chceme dát dvacítku na zmrzlinu, nebo bezdomovec. A když bude tímto způsobem sledován tok financí, tak se také může stát, že kontrolní osoba někde v neznámu, která to všechno bude sledovat si řekne, že tento týden jsme utratili příliš mnoho peněz za zákusky – z nedostatku jiného příkladu – a že to není zdravé a zablokuje nám další kupování zákusků přímo na účtu.)

Becky Anderson se zeptala co bude ta největší změna.

George Friedman je toho názoru, že ta změna musí přijít v Číně. Celých 40 roků postupovala Čína kupředu úžasným způsobem a teď se dostala do období ekonomické stagnace. Jejich ekonomie a finanční systém musí být přepracovány, což není snadný proces a vždycky s sebou přináší politické problémy. Jednu věc jsme při současné krizi zjistili a to je, jak obrovskou moc mají Spojené státy. To, jak Američané dokázali použít dolar jako zbraň, nebo jak se jim podařilo vyprovokovat Rusko k útoku, či zpracovat NATO ke své potřebě, je obdivuhodné.

Becky Anderson se zaujala myšlenkou na použití amerického dolaru jako zbraně. Ptala se, jestli byl doposud brán dolar špatným způsobem a co to bude dál, čínská měna, nebo dolar, která bude světovou rezervní měnou? Je známo, že Saudská Arabie nedávno prohlásila, že americký dolar nemusí být rezervní měna budoucnosti. Jak asi s tím budou jednotlivé vlády jednat, aby zajistily lepší budoucnost?

Anwar bin Mohammed Gargash se chopil slova a přiznal, že jeho země prošla velice obtížným desetiletím. Dnes vidí, že je nutné spojit se s druhými zeměmi a to jak s přátelskými, tak i s nepřátelskými a pokusit se s nimi jednat. Je nutné vytvořit jakousi stabilitu a prosperitu v této části světa a najít způsoby, jak vycházet i s těmi, se kterými to není tak snadné.

Co se týče demokracie a jejího protějšku, autoritarianismu, to se zdá být podvojný systém. Mezi nimi je spousta odstínů a možná je nejlepší být někde uprostřed. K tomu je naprosto nutné správné vedení a to je poměrně složitá záležitost. Při Covidu jsme si mohli všimnout, kdo tuto situaci řešil správně a kdo ne, která vláda se zachovala efektivně a která ne.

Frederick Kempe souhlasil s tím, že vláda musí být efektivní a taky lidmi uznávaná. Demokracie je jeden způsob jak to docílit, ale jsou i jiné cesty. Uznání lidu získá vláda tím, že doručí to, co lidé potřebují, což je svoboda a zaručená lidská práva a přitom dokáže udržovat pořádek, zajistit bezpečnost a zdravotní péči.

Všechny nové technologie v tom mají také své využití, ať už jsou to počítače, bioinženýrství. Tyto technologie jsou z morálního hlediska neutrální a mohou být využity k poučení, nebo ke zlepšení vládních služeb, ale stejně tak mohou být využity k utlačování, ke špehování a to není dobré. Takže ten způsob použití je velice důležitý.

A taky k těm sankcím, když to přeženete se sankcemi, víc a více lidí bude zkoušet najít cestičku kolem těchto zákazů. Mnoho odborníků předpovídá pád dolaru, ale dolar ještě nějakou dobu vydrží. Jenže už to nebude pouze dolar, ani nebude na prvním místě, ale bude to dolar spolu s ostatními měnami a to je správné. Už kvůli své velikosti a HDP bude mít Amerika vždycky vliv ve světě, ale měla by se stát moudřejší, vytvářet si spojence a spolupracovat s ostatními.

Anwar bin Mohammed Gargash řekl, že si všiml, že když je nějaký konflikt ponechán příliš dlouho, pak vznikají vedlejší produkty. A když si vezmete nedostatek stability v Iráku, válku v Sýrii a vznik ISIS – kdybychom byli bývali tento konflikt vyřešili dříve, neměli bychom dnes tolik nepříjemností. Takže co se týče Ukrajiny, tam bychom měli najít politické řešení a co nejdříve přestat s válkou, protože jinak to bude mít velice nepříjemné a dlouhodobé následky. Tyto následky by pak vedly všemi směry.

Takže – jsme připraveni na Nový světový řád?

Jane: Všecko nasvědčuje na to, že ne. Jak správně řečeno, nemáme žádný pořádný řád ani dnes, tak jak chceme z ničeho vytvořit něco dalšího, nového? Evropská unie sama dokazuje, že je to velice špatná myšlenka, spojit různorodé národy do jednoho celku a myslet si, že to zaručí lepší zítřky. Ta moc špatného rozhodnutí, uplatněna z jednoho, limitovaného centra, má obrovský vliv a může celý takový spolek prakticky zničit. A špatných rozhodnutí zde máme nesčetné množství a bude jich čím dál víc, už kvůli skrývané ignoranci.

Co je skrývaná ignorace popisuje dobře britský námořní historik, C. Northcote Parkinson: když shromážděným na schůzi sdělíte, že musíte zvýšit příspěvky na nákup kávy, kterou po schůzi popíjejí o 50 Kč na osobu na měsíc, tak to vyvolá velký poprask a všichni se o tom budou hádat celou hodinu, i déle. Ale když jim řeknete, že nový jaderný reaktor bude stát o 50 miliard Kč více, tak to odsouhlasí během pěti minut. To proto, že si nedovedou takovou sumu vůbec

představit. Nemají ponětí o tom, co stavba reaktoru zahrnuje, jaké jsou běžné ceny za toto zařízení, čím je jeho cena opodstatněna, jaké jsou dodávky a odkud jdou, jestli je možno získat úměrný materiál jinde a levněji a tak dále. Takže zakrývají svoji ignoranci souhlasem.

Pokud všechny zúčastněné státy Unie nemají stejné, anebo aspoň hodně podobné zákony a zákonodárství, pokud nemají stejnou, nebo aspoň podobnou platební a finanční strategii, tak taková Unie nemá šanci na přežití. To je pak pouze spolek, napůl nezákonný, kde si pár bohatých států k sobě přizvaly ty chudé, aby je mohli vykořisťovat a tím udržovat svůj vlastní status. Když v těch chudých zemích pak platí lidé 50 Kč za bochník chleba, to je kvůli tomu, aby v bohatých státech mohli platit za to stejné 15 Kč.

A to, aby vedení takového sdružení diktovalo svým členským státům nová nařízení a nové povinnosti, trestalo je a pokutovalo, to už vůbec nepřipadá v úvahu. Zákony a nařízení každého jednotlivého státu musí mít vždy přednost před společnými, které po pravdě ani nemají existovat, aby nedocházelo ke konfliktu. Vedení takové Unie by měla být pouze administrativní složka, která se stará pouze o záležitosti celku a neplete se do záležitostí jednotlivých členských států. Něco jako federace. Už jen proto, že zákony jednotlivých států jsou přímo na míru těch, kteří v těchto státech žijí. Kdežto jeden společný zákon není něco takového schopn rozlišovat.

Technologie a pokrok

Ani naše technologie není tak vyvinutá, jak si lidé myslí. Ve skutečnosti, naše technologie je velice zastaralá. Dnes bychom na příklad nedokázali postavit ani jednu pyramidu podobnou těm, co jsou roztroušeny po celém světě. Takovou přesnost a technologické znalosti prostě nemáme. Naše strojní zařízení je převážně zastaralé, materiálová věda nedokonalá, výrobní procesy potřebují značné vylepšení.

V muzeu ve Washingtonu D.C. je vystavena raketa, která údajně dolétla na měsíc. Byla jsem uvnitř té rakety. Je to výtvar, který jakoby někdo splácal dohromady z poměrně tenkého plechu doma, v garáži. S něčím takovým by člověk nedoletěl ani na konec zahrádky – a to že bylo na měsíci a uvnitř astronauti ve skafandrech? Ani nápad!

Ta chyba se stala, když se všichni přesunuli na počítačovou technologii. Najednou byli všichni do počítačů, do umělé inteligence, elektroniku začali cpát i do automobilů a vůbec jim nevadilo, že je to nevhodné použití, kvůli teplu. Však to zákazník zaplatí!

Potřebujeme tak náruživý výzkum v tomto oboru? Spíš ne, než ano. Všecka další vylepšení budou pouze k naší škodě. Budou se zabývat špehováním nás samotných, sbíráním a tříděním informací, zaznamenáváním každé nedůležité drobnosti a jejím vyhodnocováním, budou chrlit psychologická srovnání, filosofické studie, technologické postupy na výrobu nových léků a očkování, ale nebudou se zabývat původem nemocí, vývojem a vzděláváním lidstva a zlepšením mezilidských vztahů. Ani ten nejdokonalejší počítačový systém nám nedokáže zasázet brambory, sklídit pšenici, pohnout a zorat pole, nebo očesat třešně.

Zrovna se vyskytla nová zpráva, že v Číně budou stavět přehradu a nebudou k tomu potřebovat žádné pracovníky, protože ji budou 3D-tisknout. Zajímavé, ale totální nepravda. Jak to, že nebudou potřebovat lidskou práci? A co tak vožení cementu a jeho míchání do tiskacího zařízení,

keré je určité velice náročné na správné složení směsi? Co tak údržbáři, kteří budou celé zařízení udržovat v chodu, neustále čistit trysky a zásobníky? Co tak práce programátorů, kteří tyto mašiny naprogramují? A lidé, kteří položí koleje, po kterých bude zařízení jezdit? Technická kontrola, která bude dohlížet na průběh, měřit navrstvení cementu, jeho tuhnutí a statiku celé stavby? Co tak ty desítky, možná stovky, nebo i tisíce techniků, inženýrů, dělníků, řidičů, opravářů a jiných, kteří budou dozírat na to, aby všechno fungovalo tak, jak má?

A nakonec mohou zjistit, že kdyby tam bagrem vykopali základy, postavili bednění a do něho nalili cement, že by je to vyšlo mnohem levněji.

Stejně tak složité 3D počítačové systémy, které dokážou vyrobit, nebo 3D-vytisknout cokoli je vytvořeno na obrazovce. Často jsou to složité tvary ledvinkového typu, které je obtížné znázornit na výkrese a správně okótovat. Počítač to všechno zvládne! Ano, ale za jakou cenu. Vyrobit takový počítačový model není zadarmo a je k tomu nutná vysoká znalost programu a jeho možností. A pak se můžeme zeptat – je to zapotřebí? Nemůžeme místo zaobleného produktu, plného záhadných a zbytečných křivek použít základní tvar krychle?

Globalisté nás chtějí nahradit robotikou. Dobrá, někde to jde, ale ne všude a je to nesmírně drahé. U produktů, kterých se vyrobí tisíce a více, tam je to na místě; ale u menších výrobních cyklů v žádném případě. I tak, stále ještě budou potřeba návrháři, programátoři, dělníci na ovládání výrobního zařízení, opraváři na jeho opravy, seřizovači na nastavení a další a další, kteří všichni budou dohlížet na to, aby nakonec ta automatická mašina to udělala správně.

Takže se ptám – jsme připravení na Nový světový řád, jak si ho představuje Klaus Schwab z Davosu, bez lidí, s robotikou a automatizací, s digitálními penězi, bankovníctvím a účetnictvím? Ne! Jasně že ne!

Ono ale taky není oč stát.